

7 Bot se n'anava en tiberis,
fertes, divertiments: allò
era una disbauxa.

disbauxa f. hocs condemnables
 i'nacostumats, en el menjar.
 item indisposats de la disbauxa d'altre

Hem fet una petita disbauxa | fig.
 hocs, i'n immoderat d'alguna cosa.
Dependre mil pessetes en tres dies:
amb gaires disbauxes com aquesta,
avial no ens restarà ni un centim.

|| Captivament del qui es llivra
 als debits sensuals i'mmodera-
 dament. Viure en la disbauxa. lli-
var-se a la disbauxa.

disbauxat -ada adj. Que viu
 en la disbauxa, que es llivra
 sense cap contenció a la satisfacció
 dels seus desigs sensuals.